म.जि.प्र.का दर्ता नः
१०४/०६७/०६८

समृद्धि प्रकाशन प्रा. लि.
हेटौंडा, मकवानपुर

म.जि.हु.का.द.नं.
३०/०६५/०७०

बागमती प्रदेशको राजधानी हेटौंडाबाट प्रकाशित लोकप्रिय 'क' वर्गको समाचारपत्र

समृद्ध समाज

SAMRIDDHA SAMAJ NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

वर्ष:१६ अङ्क:- १२३ २०८१ चैत ११ गते सोमबार 24 March 2025, Monday - पृष्ठ ४ मूल्य रू. ५/-

कर्मचारी आवश्यकता

हेटौंडा-४, पारिजातपथस्थित दाजुभाइ बेकरीका लागि एकजना लेखापाल आवश्यक भएकोले इच्छुक योग्य नेपाली नागरिकले तुरुन्त सम्पर्क राख्नुहुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

शैक्षिक योग्यता : व्यवस्थापन संकाय लिई कक्षा १२ उत्तीर्ण । स्नातक उत्तीर्णलाई प्राथमिकता ।
तलब/सुविधा : आपसी समझदारीमा तय गरिनेछ ।

सम्पर्क
दाजुभाइ बेकरी
हेटौंडा-४, पारिजातपथ (९८४५३८२८६९)

अति सिमान्तकृत समुदायको अधिकारको लडाई चलिरहेको छ : देवकोटा

समाज संवाददाता

हेटौंडा : बागमती प्रदेशका प्रदेश प्रमुख दीपक प्रसाद देवकोटाले अति सिमान्तकृत समुदायको अधिकार प्राप्तिको लडाई चलिरहेको बताउनुभएको छ । संविधान प्रदत्त अधिकार उपभोगबाट सिमान्तकृत, आदिवासी जनजाति समुदाय बञ्चित रहेको उहाँले बताउनुभयो ।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको आयोजनामा हेटौंडामा आयोजित चेपाङ समुदायको मानव अधिकार अवस्था सम्बन्धी परामर्श कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्नुहुँदै प्रदेश प्रमुख देवकोटाले सिमान्तकृत समुदायमा अझै पनि आधारभूत अधिकार सहित शिक्षा, स्वास्थ्यको उपभोगमा कठिनाइ रहेको बताउनुभयो । जसका कारण उनीहरु मानव अधिकारका सवालहरु चुनौतिपूर्ण रुपमा देखिएको उहाँको भनाई छ । चेपाङ समुदायको अधिकारका सवालमा राज्यका कतिपय कानुनहरु समायानुकुल नरहेको प्रदेश प्रमुख देवकोटाले बताउनुभयो । कानुनी समस्याका कारण सिमान्तकृत समुदायहरुले प्राकृतिक स्रोतको उपभोगका सवालामा द्वन्द्वको स्थिति रहेको उहाँले बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा संविधानसभा सदस्य एवम् चेपाङ संघ नेपालमा अध्यक्ष गोविन्दराम चेपाङले खानी उद्योगका कारण सिमान्तकृत आदिवासी चेपाङ समुदायहरु विस्थापित हुने अवस्थामा पुगेको बताउनुभयो । राज्यले चेपाङ समुदायको उचित व्यवस्थापन गरेर उद्योग तथा खानी संचालन गर्नुपर्ने उहाँले माग गर्नुभयो । खानी क्षेत्रका कारण चेपाङ समुदायको परम्परागत आहारको उपलब्धता लोप हुँदै गएको उहाँको भनाई छ ।

कार्यक्रममा बागमती प्रदेशसभा सदस्य एकालाल श्रेष्ठले संविधान प्रदत्त अधिकार उपभोगका लागि अन्दोलन र क्रान्ति गर्नुपर्ने अवस्थाको अन्त्य हुनु पर्ने बताउनुभयो । चेपाङ समुदायको शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी तथा भाषा, संस्कृति जगेर्नामा सरकारले लगानी गर्नुपर्नेमा उहाँले जोड दिनुभयो । कानुनी समस्या हल गरेर चेपाङ तथा सिमान्तकृत समुदायको मग आवश्यकता र अधिकार प्रदान गर्नुपर्ने उहाँको भनाई छ । कार्यक्रममा सहभागी चेपाङ समुदायका अगुवाहरुले आफ्नो थातथलोको संरक्षण र उचित व्यस्थापनमा राज्यले ध्यान दिन नसकेको बताएका छन् । चेपाङ संघ मकवानपुरका अध्यक्ष महेश कुमार प्रजाले चेपाङहरुको बसोबास रहेको क्षेत्रमा कबुलियत वनको नाममा खोस्ने काम राज्यले गरेको उहाँले जानकारी गराउनुभयो ।

उक्त काम रोकेर भूमिको स्वामित्व दिने तथा संविधानले दिएका अधिकारहरु उपभोग सहज रुपले गर्ने वातावरण तयार पार्न उहाँले आग्रह गर्नुभयो । चेपाङहरका बासस्थानमा वन तथा निकुञ्ज प्रशासनको हस्तक्षेप रोक्न र संरक्षण तथा विकासको मोडलमा अघि बढ्नुपर्ने उहाँले बताउनभुयो । क्रसर र खानी उद्योगका कारण चेपाङका वासस्थान, आहार तथा जीवनशैली समेत प्रभावित भइरहेकाले उचित व्यवस्थापन गर्न जरुरी रहेको उहाँको भनाई छ । चेपाङ संघ मकवानपुरका कोषाध्यक्ष भक्त बहादुर चेपाङले नागरिकता, जन्म दर्ता था विवाह दर्तामा हुने गरेको बाधा हल गर्न राज्यले काम गर्नुपर्ने बताउनुभयो । चेपाङ समुदायको नागरिकतामा त्रुटि रहेको र संशोधनमा समेत समस्या हुने गरेकाले त्यसको समाधानमा उचित कानुनी प्रवन्ध गर्नुपर्ने उहाँको भनाई छ ।

९ प्रतिशत चेपाङ समुदाय नागरिकताबाट बञ्चित

कार्यक्रममा आयोगका मानव अधिकार अधिकृत किरण बरामले अति सीमान्तकृत चेपाङ समुदायको मानव अधिकार अवस्था अध्ययन प्रतिवेदन, २०८१ को मस्यौदा प्रस्तुत गर्नुभएको थियो । मुलुकमा चेपाङ समुदायको वर्तमान अवस्था सार्वजनिक गरी उनीहरुको सम्मान, संरक्षण र अधिकार प्रत्याभूतिमा योगदान पुऱ्याउने उद्देश्यसहित आयोगले प्रतिवेदन तयार पारिएको उहाँले बताउनुभयो । मौजुदा कानुनी अभ्यासले चेपाङ समुदायमा पारेका सकारात्मक तथा नकारात्मक प्रभावको लेखाजोखा गर्दै कानुन परिमार्जनका लागि आयोगले तीनै तहका सरकारलाई सुझाव दिने अधिकृत बरामले उल्लेख गर्नुभयो ।

उक्त प्रतिवेदनको मस्यौदामा चेपाङ समुदाय विभिन्न कारणले अझै पनि सबैमाझ नागरिकताको पहुँच नपुगेको उल्लेख छ । मकवानपुरको राक्सिराङ गाउँपालिकामा गरिएको नमुना सर्वेक्षण तथा मकवानपुर, चितवन, धादिङ र गोरखा जिल्लामा भएका सामुहिक छलफललाई आधार मान्दै आयोगले ९ प्रतिशत चेपाङ समुदाय नागरिकता प्रमाणपत्रको पहुँचबाट टाढा रहेको उल्लेख गरिएको छ । खानीजन्य उद्योगका कारण चेपाङ समुदायले परम्परागत रुपमा उपभोग गर्दै आएको प्राकृतिक स्रोतमाथिको अधिकार गुमाउँदै लगेको भन्दै चार जिल्लामा ४१० भन्दा बढी घरधुरी खानीजन्य उद्योगबाट प्रभावित भएको उल्लेख छ । बरामले चेपाङहरूको सोझोपनको फाइदा बिचौलियाहरूले उठाएको समेत उल्लेख गर्नुभएको छ ।

न्यायमा पहुँच नपुग्दा चेपाङ तन्नेरीहरु बन्दी जीवन बिताइरहेको भन्दै मस्यौदामा विभिन्न कारागारमा रहेका ११२ मध्ये ४० वर्ष मुनिका ८६ प्रतिशत रहेको उल्लेख गरिएको छ । नेपालमा चेपाङको कुल जनसंख्या ८४ हजार ३६४ रहेको जनाइएको छ ।

एबिबिएस अध्यापनको तयारी गर्दै प्रतिष्ठान

३३ जना प्राज्ञिक जनशक्ति भर्ना गरिँदै

समाज संवाददाता

हेटौंडा : हेटौंडास्थित मदन भण्डारी स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानले एमबिबिएस अध्यापनको तयारी थालेको छ । प्रतिष्ठानले आगामी वर्षबाट चिकीत्सा शिक्षा आयोग मार्फत् एमबिबिएस अध्यापनको तयारी अघि बढाएको हो ।

प्रतिष्ठानले भौतिक संरचना तथा उपकरण व्यवस्थापनसँगै जनशक्ति तयार गर्नेगरी अगाडि बढाएको हो । प्रतिष्ठानले हेटौंडा-१० स्थित भुटनदेवी चौरको जग्गामा निर्माणाधीन शैक्षिक भवन र हेटौंडा-१ हेटौंडा अस्पताल परिसरमा निर्माण भइरहेको २०० शैय्या क्षमताको अस्पताललाई पूर्णता दिएर औजार उपकरण जडानका लागि तयारी थालेको प्रतिष्ठानका उपकुलपति डा. प्रदिप ज्ञवालीले जानकारी दिनुभयो ।

उहाँका अनुसार निर्माणाधिन शैक्षिक भवन र अस्पताल भवनको चालु आर्थिक वर्षमा असार मसान्तसम्म सम्पन्न हुने अवस्थामा रहेको छ । सम्पन्नता पाए लगत्तै उक्त भवनाहरुमा आवश्यक औजार उपकरण जडान गरी संचालनमा ल्याउने प्रतिष्ठानको योजना रहेको उहाँले बताउनुभयो । सो कार्यका लागि प्रतिष्ठानले बागमती प्रदेश सरकार मार्फत् बजेट व्यवस्था गरेर आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरी उपकरण जडानको कार्य गर्ने उहाँको भनाई छ ।

'हाल सो भवनको भौतिक संरचनाको मात्र कामका लागि ठेक्का लगाइएको छ । सो काम आगामी असारसम्म सकिन्छ । सो पश्चात प्रदेश सरकार मार्फत् बजेट व्यवस्था गरी औजार उपकरणका व्यवस्थापन तथा जडानको काम हुनेछ । चिकित्सा शिक्षा आयोगबाट एबिबिएस कार्यक्रम ल्याउन पूर्वाधार तयार गरेर मात्र हुँदैन । त्यसका लागि आवश्यक अस्पताल, ल्याव, उपकरण, शैक्षिक तथा प्राज्ञिक जनशक्ति व्यवस्थापनको प्रक्रिया भइरहेको छ ।' उहाँले भन्नुभयो । आगामी वर्षबाट आयोगले तोके अनुसारको सिट र संकायमा एबिबिएस अध्यापन चलाउने गरी तयारी भएको उहाँले बताउनुभयो । सो कार्यका लागि प्रदेश सरकारले व्यवस्थापन गर्नुपर्ने कुल छात्रवृत्तिको ७५ प्रतिशत स्रोत सुनिश्चित गर्न छलफल भइरहेको उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

प्रतिष्ठानले एबिबिएस अध्यापन कार्यका लागि ३३ जना प्राज्ञिक जनशक्ति भर्नाका लागि आवेदन माग गरेको छ । प्रतिष्ठानले एबिबिएस कक्षा संचालनको पूर्व तयारीका रुपमा जनशक्ति व्यवस्थापन गर्नेगरी ३३ जना प्राज्ञिक जनशक्ति माग गर्दै आवेदन आह्वान गरेको हो । प्रतिष्ठानको प्राज्ञिक सेवातर्फ आवश्यक जनशक्तिहरु करार सेवाबाट लिनेगरी आवेदन माग गरेको प्रतिष्ठानका रजिष्ट्रार भीमसागर गुरागाईंले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार प्रतिष्ठानले एनाटोमी, फिजियोलोजी, बायोकेमेष्ट्री, प्याथोलोजी, फर्माकोलोजी, कम्युनिटी मेडिसिन, माइक्रोबायोलोजी, सर्जरी, इएनटी, अर्थोमोलोजी, रेडियोलोजी, साइकाट्रिक, डेन्टल, डर्माटोलोजी, फोरेन्सिक मेडिसिन संकायका प्राध्यापक माग गरेको छ ।

त्यस्तै साइकोलोजी, प्याथलोजी, कम्युनिटी मेडिसिन, फोरेन्सिक मेडिसिन, माइक्रोबायोलोजी, अर्थोमोलोजी, रेडियोलोजी, डर्माटोलोजी, एडिजीपी, इएनटी, बायोकेमेष्ट्रि, हेम्याटोलोजी, मिडवाईफरी नर्सिङ, कम्युनिटी हेल्थ नर्सिङ, साइकार्ट्रिक नर्सिङ, पेडिएट्रिक नर्सिङ, फर्माकोलोजीको लेक्चरर र ल्याव मेडिसिनको इन्स्टक्टर भर्नाका लागि आवेदन माग गरिएको उहाँले बताउनुभयो । सो नियुक्ति पश्चात एबिबिएस अध्यापनका लागि आवश्यक जनशक्तिको पूर्वाधारहरु निर्माण तयार हुने उहाँको भनाई छ । हाल हेटौंडा अस्पतालमा रहेका चिकित्सकहरुलाई पनि प्रतिष्ठानले प्रयोग गरी थप सेवा गर्ने गरी प्राज्ञिक तथा शैक्षिक जनशक्तिको रुपमा नियुक्त गरिएको उहाँले जानकारी दिनुभयो । अस्पतालको जनशक्ति अपुग भएका थप जनशक्ति भर्नाको प्रक्रिया गरिएको उहाँले बताउनुभयो ।

बागमतीका २ सचिवले पाए जिम्मेवारी

शाहीलाई आन्तरिक र बज्राचार्यलाई उद्योग मन्त्रालयमा खटाइयो

समाज संवाददाता

हेटौंडा : बागमती प्रदेश सरकारले २ सचिवको जिम्मेवारी तोकेको छ । आइतबार प्रदेशका प्रमुख सचिव महादेव पन्थले संघीय सरकारबाट सरुवा भई आएका २ सचिवको जिम्मेवारी तोक्नुभएको हो ।

गत २७ फागुनमा बसेको मन्त्रिपरिषद्को निर्णय अनुसार संघीय सरकारबाट सरुवा भई आएका २ सचिवको जिम्मेवारी तोकिएको हो । उक्त बैठकले मुख्यमन्त्री बहादुर सिंह लामा र प्रमुख सचिव पन्थलाई जिम्मेवारी तोक्ने अधिकार दिएको थियो । तर, हाल जिम्मेवारीमा रहेका सचिव सरुवा भएको स्थानमा जान नमान्दा र मन्त्री अनुकुल सचिव नभएको भन्दै एक सातादेखि उनीहरुको जिम्मेवारी तोकिन सकेको थिएन ।

मुख्यमन्त्री लामाका प्रमुख स्वकीय सचिव छत्रबहादुर लामाका अनुसार २ सचिवलाई मन्त्रालयको जिम्मेवारी तोकिएको छ । प्रदेशको आन्तरिक मामिला तथा कानुन मन्त्रालयमा कृष्णबहादुर लामा र उद्योग, वाणिज्य, भूमि तथा प्रशासन मन्त्रालयमा विनु बज्राचार्यलाई जिम्मेवारी तोकिएको उहाँले जानकारी दिनुभयो । सम्बन्धित मन्त्रालयमा कामकाज गर्नेगरी आइतबार नै पत्र प्रदान गरिएको र उनीहरु हाजिर हुने क्रम रहेको प्रमुख स्वकीय सचिव लामाले बताउनुभयो ।

त्यस्तै मन्त्रिपरिषद् बैठकको निर्णय अनुसार मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयको प्रशासन तथा बैठक महाशाखाको सचिवमा उदय राना मगरलाई जिम्मेवारी तोकिएको छ । युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयको सचिव पदमा कार्यरत सचिव मगरलाई थप जिम्मेवारीसहित मुख्यमन्त्री कार्यालयको प्रशासन तथा बैठक महाशाखामा ल्याइएको हो । आन्तरिक मामिला तथा कानुन मन्त्रालयमा कार्यरत सचिव पूर्णबहादुर दर्जीलाई दरवन्दी रहेको स्थानमा नै काम गर्नेगरी खटाइएको छ । थप जिम्मेवारीको रुपमा मन्त्रालयमा काम गर्दै आएका सचिव दर्जीलाई दरवन्दी रहेको प्रदेशसभा सचिवालयमा नै खटाइएको छ ।

सम्पादकीय

पूर्वाधारबिनै पठनपाठन तयारी

आवश्यक भौतिक पूर्वाधारसहित विभिन्न प्रकारका विषयहरु पढाइने, पढ्ने विद्यार्थीको मूल्यांकन गर्ने र उनीहरुलाई उनीहरुको शैक्षिक उपलब्धिको उपाधि दिने शैक्षिक संस्थालाई विश्वविद्यालय भनिन्छ । कुनै पनि देशको उच्च शिक्षाको अवस्थालाई त्यस देशका विश्वविद्यालयको स्तर र क्षमताले उजागर गर्दछ । देशलाई आवश्यक उच्च स्तरको जनशक्ति उत्पादन गर्ने थलो विश्वविद्यालय भएकाले यसले दिने शिक्षाको गुणस्तर निकै महत्वपूर्ण हुन्छ । निरन्तर अध्ययन र अनुसन्धानमा खटिने उच्च शैक्षिक उपाधि हासिल गरेका विज्ञ प्राध्यापकसँगै उपयुक्त शैक्षिक कार्यक्रम (विधा) र आवश्यक भौतिक संरचना भएमा विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्ने विद्यार्थी पनि उस्तै क्षमतावान तयार हुन सक्छन् । सामान्यतया: देशमा धेरै विश्वविद्यालय हुनुले शैक्षिक प्रतिस्पर्धा वृद्धि गरी विद्यार्थीले आफूले चाहेको विषयमा गुणस्तरीय शिक्षा आर्जन गर्ने सम्भावना बढी हुन्छ । पछिल्लो समय नेपालमा पनि विभिन्न किसिमका विश्वविद्यालय खोल्ने क्रम बढ्दै गए पनि कतिपय विश्वविद्यालयको अवस्था सन्तोषजनक छैन ।

नेपालकै पहिलो विश्वविद्यालयको रुपमा विसं २०१६ सालमा त्रिभुवन विश्वविद्यालय स्थापना भएको थियो । त्यसपछि २०४३ सालमा संस्कृत विश्वविद्यालय खुल्यो । २०४६ सालमा प्रजातन्त्र पुनस्थापनापछि एक दर्जनभन्दा बढी केन्द्रीय विश्वविद्यालय स्थापना गरेर सञ्चालन भइरहेका छन् । अहिले प्रदेशपिच्छे थरीथरीका विश्वविद्यालय र सोही हैसियतका शैक्षिक प्रतिष्ठानको संख्या थपिँदै गएको छ । देशभर ६ वटा स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानसहित दुई दर्जन विश्वविद्यालय छन् । विश्वविद्यालयले सम्बन्धन दिएका १ हजार ५ सयको हाराहारीमा क्याम्पस छन् । विश्वविद्यालय र क्याम्पसको संख्या बर्सेनि बढ्दै गए पनि विद्यार्थी संख्या र शैक्षिक उपलब्धि भने दयनीय बनिरहेको छ । उच्च शिक्षा अध्ययन गर्ने ६ लाख ३३ हजार विद्यार्थीमध्ये ४ लाख ९१ हजार त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा पढ्छन्, जुन कुल विद्यार्थीको ७७ प्रतिशतभन्दा बढी हुन्छ । जतिवटा विश्वविद्यालय खुले पनि विद्यार्थी एउटैमा केन्द्रित हुँदा विश्वविद्यालयको स्थापनाको औचित्य कमजोर देखिन्छ ।

पुरानामध्येका पूर्वाञ्चल, पोखरा, काठमाडौं, सुदूरपश्चिम, मध्यपश्चिम विश्वविद्यालयबाहेक पछिल्लो समय स्थापना भएका नेपाल खुला, राजर्षि जनक, मदन भण्डारी प्राविधिकसहित प्रादेशिक रुपमा स्थापना भएका गण्डकी, लुम्बिनी, मधेश, कृषि, मनमोहन प्राविधिकलगायत विश्वविद्यालयमा भर्ना हुने विद्यार्थीको संख्या अत्यन्तै न्यून छ । पछिल्लो एक दशकमा स्थापना भएका नेपाल खुलाबाहेक अन्य सबै विश्वविद्यालयमा विद्यार्थी संख्या एक हजार पनि छैनन् । बागमती प्रदेशको गौरवका आयोजनाको रुपमा स्थापना गरिएको बागमती विश्वविद्यालयले पनि आगामी शैक्षिक सत्रदेखि पठनपाठन सुरु गर्ने तयारी गरेको छ । २०७८ सालमा प्रदेश विश्वविद्यालयसम्बन्धी ऐन बनाएर गत वैशाखमा बागमती विश्वविद्यालय नामाकरण गरी सामान्य कार्यालय स्थापना गरिए पनि अझैसम्म विश्वविद्यालयका लागि आवश्यक संरचनाको व्यवस्थापन हुन सकेको छैन । विश्वविद्यालयमा आवश्यक जनशक्ति नियुक्तिसमेत भएको छैन ।

आवश्यक जनशक्ति, भौतिक संरचना र स्पष्ट नीति, कार्यक्रम र योजनाबिना नै प्रदेश सरकारले विश्वविद्यालयको आंगीक क्याम्पसको रुपमा आवद्ध हुन प्रदेशभित्रका सामुदायिक क्याम्पससँग आवेदन माग गरेको छ । विश्वविद्यालयले विज्ञान प्रविधि, व्यवस्थापन र शिक्षा तथा सामाजिक संकाय गरी तीन संकायका ११ विषयमा अध्यापनको तयारी गरेको छ । कामचलाउ र अस्थायी केही संरचनाको भरमा पठनपाठन सुरु गर्ने विश्वविद्यालयको तयारीले कस्तो शैक्षिक गुणस्तर हासिल होला भन्ने प्रश्न उठेको छ । दशकौं अघि खुलेका केन्द्रीयस्तरका विश्वविद्यालयले एक हजार विद्यार्थी पनि भर्ना गर्न नसकिरहेको अवस्थामा कुनै भौतिक पूर्वाधारबिनाको बागमती विश्वविद्यालयमा विद्यार्थी कसरी भर्ना होलान् ? सोचनीय छ ।

महत्वपूर्ण फोन नम्बरहरु

जिल्ला प्रशासन कार्यालय ५२०४९५	चित्लाङ इलाका ६२१०००
जिल्ला प्रहरी कन्ट्रोल १००	वारुण यन्त्र १०१
ट्राफिक प्रहरी १०३	बालबालिका खोजतलास केन्द्र १०४
वडा प्रहरी ५२०२९९	बाल हेल्पलाइन १०९८
पशुपतिनगर इलाका ५२०५९८	हेलो सरकार ११११
मनहरी इलाका ९८५५०९०१६१	नेपाल टेलिकम सोधपुछ १९७
भीमफेदी इलाका ६९१४६२	एम्बुलेन्स १०२
पालुङ इलाका ६२०४६७	नेपाल विद्युत प्राधिकरण गुनासो ११५०
फापरबारी इलाका ६२१९८०	

तपाईंको राशिफल

पं. ज्योतिष: तोयानाथ सुवेदी
ॐ तुलसी मेडिकल हल, हेटौंडा-८, कमाने
सम्पर्क : ९७४५०२८५५५

मेष : पढाई–लेखाईका काममा मन जाने समय छ ।
वृष : रमझमप्रति मन आकर्षित हुने समय छ ।
मिथुन : व्यापार–व्यवसाय मध्यमकारक रहने समय छ ।
कर्कट : कल्पना र भावनामा अल्मलिने समयको योग छ ।
सिंह : धार्मिक र सामाजिक कृत्यमा सरिक भइने छ ।
कन्या : सामाजिक कामबाट लाभ र प्रतिष्ठान मिल्ला ।
तुला : पठन–पाठनका काममा ध्यान केन्द्रित होला ।
वृश्चिक : पढाई–लेखाई ठिकै रहने समयको योग छ ।
धनु : पढाई–लेखाई मध्यमकारक रहने समयको योग छ ।
मकर : धार्मिक र सामाजिक काममा समय व्यतित हुनेछ ।
कुम्भ : वाणी प्रधान कार्यबाट लाभ प्राप्त हुने समयको योग छ ।
मीन : आत्मबल र हिम्मतले काम गर्दा लाभ हुनेछ ।

पब्लिक गैदिम न त !

✍सनत न्यौपाने

धेरैले भन्छन्, 'भगवान् श्री पशुपतिनाथले देश चलाएका छन् ।' तर, नेपालका उद्योग, कलकारखाना र संस्थाहरू चैं कसले चलाइरहेका छन् होला ? प्रायः भेटिने उद्योगीहरूसँग कुरा गर्दा 'बिजोग छ' भन्ने उत्तर नै सुनिन्छ ।

आजकाल किन हो, धेरैले कुनै पनि उद्योगबारे आशावादी कुरा गर्दैनन् । केही नयाँ सुरु गर्न, 'भ्यालु क्रिएट' गर्न, अलि बढी मेहनत गर्न कोही पनि उत्साहित देखिँदैन । सबै उद्योग निष्क्रिय वा निष्प्रभावी छन् भन्ने प्रचार निरन्तर फैलाइएको छ । तर, किनबेच भने मौलाएको छ । प्रायःसँग एउटा राम्रो योजना हुन्छ– बेवास्ता गरिएको वा बिरामी उद्योग किन्नु, प्रारम्भिक कोष व्यवस्थापन गर्नु, 'पब्लिक जाने' (आइपिओ गर्ने) अनि बाहिरिनु । यदि तपाईं व्यवसाय सञ्चालन गर्दै हुनुहुन्छ र आफ्नो उत्पादन, प्रतिस्पर्धा, योजना, रणनीतिका कारण राम्रो गर्न सक्नुभएको छैन भने तपाईंलाई दिइने एउटै सुझाव 'पब्लिक जाने' हुन्छ ।

आजकाल आइडिया, इनोभेसन, समाजका जटिल समस्याहरूको समाधान, गौरवशाली संस्थाको निर्माण, नेपाललाई विश्वसामु चिनाउने उद्यमजस्ता विषयहरु खासै सुन्न पाइँदैन । सुनिन्छ त कुन ग्याङले कहाँ पैसा हाल्दै छ, बुक्स कसरी बनाउने, सुरु गर्नेले पहिल्यै पैसा कसरी निकाल्ने अनि कसरी पब्लिक जाने भन्ने कुरा ।

यसै कारण, धितोपत्र बोर्ड (सेबोन) अध्यक्षको पद अचानक एक प्यारो पद बन्यो भनेर बुझ्न गाह्रो छैन । सेबोन अध्यक्ष र राष्ट्र बैंक गभर्नरको पद अचानक मन्त्री पदभन्दा महत्वपूर्ण र महँगो किन भयो होला ? 'पब्लिक जाने' कार्यक्रममा सहयोग र बैंकिङ नीतिहरूको प्रभाव सेयर बजारमा पर्न सक्छ कि ?

नेपाली उद्यमशीलताका प्रमुख समस्या

नेपाली उद्यमशीलतामा सारको अभाव देखिन्छ । उद्यम नगन्य छन्, व्यापार र बिचौलियापन बढी देखिन्छ । व्यापारको उद्देश्य केवल धन-आर्जन केन्द्रित देखिन्छ, त्यो पनि जतिसक्दो छिटो, जसरी भए पनि । दूरदर्शिता, अनुशासन, नैतिकता र 'फाउन्डेसनल शक्ति' को चरम अभाव देखिन्छ । मेरो पछिल्लो अवलोकनमा, नेपाली व्यापार क्षेत्र सात प्रमुख संक्रमणबाट ग्रस्त छः

१. भिजन र असली उद्यमशील सोचको कमीः आकस्मिक नाफाका खोजीमा उद्यमशीलता जराबिनाको बोटझैं छ ।

२. व्यापार होइन, जुवाः मुख्य व्यवसाय उत्पादन र सेवाभन्दा बिचौलिया र राजनीतिज्ञहरूको भरमा कानुनी छिद्रहरूको फाइदा लिने प्रवृत्ति, 'ड्रिमसेलर' हरूको बिगबिगी र प्रभुत्व ।

३. संस्थापक र संस्था भिन्नः संस्थापकले आफ्नै छुट्टै छाया संस्था राख्ने, संस्थाको दीर्घकालीन भविष्यप्रति गैरजिम्मेवार रहने ।

४. स्रोत-साधनको दुरुपयोगः कोष, मानव संसाधन र नीति गलत तरिकाले प्रयोग गर्ने प्रवृत्ति ।

५. निजी क्षेत्र संस्करणको नव-भ्रष्टाचारः लेनदेन, लोभ, डरत्रासको मनोवृत्ति, बिचौलिया प्रवृत्ति ।

६. कार्यसम्पादन मूल्यांकन प्रणालीको अभावः दीर्घकालीन लक्ष्य निर्धारण र कार्यसम्पादन मूल्यांकन गर्न असक्षम नेतृत्व ।

७. नैतिक साहसको समग्र अभावः सत्यलाई सामना गर्न डर, आफ्नो जोखिम अरूलाई सार्ने प्रवृत्ति ।

सन्दर्भ-सूचक केही घटनाक्रम

१. एक जना लगानीकर्ताले मलाई फर्मास्युटिकल कम्पनीमा लगानी गर्न सल्लाह दिए । मैले भनें, 'यो सञ्चालन चुनौतीपूर्ण छ र नाफा छोटो अवधिका लागि मात्र हुन सक्छ । नयाँ अनुसन्धान र नवीन उत्पादनहरू आवश्यक छन् ।' उनले हाँस्दै भने, 'दाइ, कम्पनीले कमाउने वा नकमाउने तपाईंलाई किन चासो ? २० वर्ष घाटामा गए पनि 'फन्डेड' भयो भने भइहाल्छ नि ! बुक्स के छ ? नाफा नभए पनि फरक पर्दैन, 'अदर इन्कम' बाट मिलाइहाल्छौँ, मुख्य कुरा त फाइनान्सियल इन्जिनियरिङ हो !'

२. अर्को फोन आयोः 'सर, पैसा छ भने अहिले मौका छ, एक महिनाभित्र केही स्क्रिप्टहरूमा खेलेर दोब्बर बनाउन सकिन्छ । गभर्नर परिवर्तन हुँदै छन्, बबाल गर्न सकिन्छ !'

३. अर्को प्रस्तावः 'सर, आज एउटा आइपिओमा जान लागेको हाइड्रो छ, इन्स्योरेन्स वा कुनै कम्पनीबाट फन्ड मिलाइदिनेलाई ३० प्रतिशत हेर्दिन मिल्छ, कोही छ ?'

अशुद्ध "बुक्स-कन्ट्रोल-एक्जिट" को दुष्टचक्र

बुक्सः नेपालमा नियामक र व्यवसायीबाहेक 'बुक्स' बुझ्ने खासै कोही हुँदैनन् । त्यसैले बुक्स 'बनाइदिए' टन्टै खत्तम । तर, कम्पनी भनेको बुक्स मात्र होइन, मूल्यमान्यता, संस्कृति र व्यवस्थापन पनि हो ।

'बुक्स केवल विगतका प्रतिविम्ब मात्र हुन्–एउटा आधार । तर, कुनै कम्पनीको वर्तमान र भविष्य अनेकौँ पक्षले निर्धारण गर्छन्, जस्तैः

१. संस्थापकः के तिनीहरू कम्पनीको दृष्टि र नेतृत्वमा अब्बल छन् वा केवल बुक बिल्डिङमै सीमित ? के संस्थापकहरू वास्तवमै योग्य छन्, वा छलकपटपूर्ण छायामा उभिएका सेलिब्रेटी मात्र ?

२. नेतृत्व क्षमताः कम्पनीको कार्यान्वयन कसले सम्हाल्ने ? के उनीसँग नैतिक साहस, सिद्ध क्षमताको प्रमाणित ट्र्याक रेकर्ड र चुनौती सामना गर्ने क्षमता छ ?

३. उत्पादन र बजार क्षमताः कम्पनीका उत्पादनहरू वास्तवमै प्रतिस्पर्धी छन् ? मार्केटिङ रणनीति बलियो छ ? के 'ग्रेट आइडियाज' व्यावसायिक रूपमा प्रभावशाली छन् ?

४. वास्तविक संस्था वा 'एग्जिट भेइकल': के यो केवल कसैलाई जोगाउने 'ग्रान्ड डिजाइन' को भाग हो वा दिगो रूपमा रहिरहने संस्था ? को-को बाहिरिनेछन्, को-को रहने ? संस्था टुहुरो नहुने ग्यारेन्टी छ ?

तर यहाँ त आम्दानी नभए पनि हुन्छ, बलियो 'बिजनेस प्लान' आवश्यक छैन, उत्कृष्ट टिमको महत्व छैन– संस्थाका आवश्यक आधारहरूबिना नै अधुरोलाई पूर्ण देखाएर पब्लिक बेच्ने खेल चलिरहेको छ !

कन्ट्रोलः 'करप्सन' को पर्याय बनेको छ कन्ट्रोल । बोर्डमा प्रोक्सी निर्देशक राख्ने, प्रि-आइपिओ खरिद-बिक्रीमा घोटाला गर्ने, संगठनात्मक पुँजी ल्याउँदा कमिसन मिलाउने आदि प्रवृत्ति मौलाएको छ । नेपालका धेरै पब्लिक कम्पनीको नियन्त्रण परोक्ष रूपमा गरिन्छ, मानौँ तिनको 'रिमोट कन्ट्रोल' कतै अर्कै हातमा छ । सञ्चालक समितिका बैठक प्रायः औपचारिकता मात्र बन्न पुगेका छन् । दमदार सञ्चालक समितिले वास्तवमै प्रभावशाली निर्णय लिएको दृश्य हामी नेपालीले कहिल्यै देख्न पायौँ र ?

एक्जिटः 'पब्लिक जाने' समूहका लागि अग्रिम एक्जिट हुन्छ– लंगुर-बुर्जामा झ्यालबाट हात हालेर आफ्नै गोजी भर्ने शैलीमा, सावाँ उठाएर नाफा भने जोखिमपूर्ण खेलमा लगाउने प्रवृत्ति देखिन्छ । खरिद-बिक्री, कमिसन, प्रि-आइपिओ उत्साहबाट संकलित प्रिमियमको भरमा पब्लिक गइदिने अनि लाभ लिनेहरू झोला बोकेर हराउँछन् । बाँकी भने, 'यो भयो, त्यो भयो, बुक्स बन्दै छ, सेबोन प्रक्रियामा छ' जस्ता बहानाहरू दिँदै स्वाभाविक, जोखिमपूर्ण, तथाकथित 'सामान्य प्रक्रिया' मार्फत चुपचाप एक्जिट लिन्छन् ।

पदार्थबिनाको बास्नाः फूलबिनाको पराग

'वोल्फ अफ वालस्ट्रिट' हेरेर, चार्ली मुंगर सुनेर वा 'द इन्टेलिजेन्ट इन्भेस्टर' पढेकै भरमा वित्तीय इन्जिनियरिङ गर्दै अर्बपति बन्ने चाहना राख्नेहरू यति हतारमा छन्, मानौँ भोलि नै वालस्ट्रिट हुँदै स्वर्ग पुग्नुपर्नेछ । यिनीहरू पदार्थबिनाको बास्ना बेचिरहेका छन् र त्यही बास्ना सुँघेर मोहित हुने एउटा हतास समूह तयार भइरहेको छ । यो समूहलाई कि तुरुन्तै भालुको कम्पट पन्छाउनु छ, कि त एक पैसा पनि नखर्ची नियोजित राजनीतिक नियुक्ति वा पिई-भिसी प्रभावमार्फत ठूलो 'स्वेट इक्विटी' हात पार्नु छ ।

यसै उन्मादमा निर्दोष र लोभी लगानीकर्ताहरू रातारात पैसा कमाउने मृगमरीचिकामा दौडिरहेका छन् । प्रश्न उठ्छ–यो खेलाडीहरूको लाभदायक एक्जिटमा यी निर्दोष र लोभीहरूका लागि के बाँकी रहन्छ ? सायद नगन्यले कमाउलान्, धेरैले गुमाउलान् । कोही पदार्थबिनाको बास्ना बेच्न थाल्लान् त कोही यो नियोजित खेल खेल्ने 'ग्याङ'का नयाँ सदस्य बन्लान् ।

नियामक निकायहरू कता छन् ?

दस-बाह्र सफल वा असफल वित्तीय षड्यन्त्र बोकेर रातारात धनी र शक्तिशाली बन्न चाहनेहरूले कुन बिचौलियाहरूलाई प्रयोग गर्दै छन् ? के-कस्ता प्रपञ्च भइरहेका छन् ? अनि यसमा राज्य, नियामक निकाय, अनुसन्धान एजेन्सी र मिडियाको ध्यान किन जाँदैन ? आज सहकारीपीडितको भीड छ, भोलि लगानीपीडित र 'पब्लिक जाने' कार्यक्रममा ठगिएकाहरूको अर्को ठूलो लहर नउठ्ला भन्न सकिन्न ।

पछिल्लो १० वर्षमा वार्षिक रिटर्न अन इक्विटी (आरओई) १० प्रतिशतभन्दा माथि राख्न सफल कम्पनीहरू औँलामा गन्न सकिन्छ । अझ, प्रतिसेयर आम्दानी हरेक वर्ष वृद्धि भएको देख्न मुस्किल छ । वित्तीय कार्यसम्पादन अस्थिर छ, नाफा मार्जिनमा ठूलो उतारचढाव आउँछ र पारदर्शिताको कमी स्पष्ट देखिन्छ । झन्, ऋणात्मक इपिएस भएका कम्पनीहरूले हकप्रद सेयर निष्कासन गरेर लगानीकर्तालाई झुक्याउने प्रवृत्ति त हाँसोलाग्दो छ !

भएको पुँजीबाट प्रतिफल दिन नसक्ने कम्पनीले हकप्रदबाट थप पुँजी उठाएर प्रतिफल दिन्छ भनेर कसरी विश्वास गर्ने ? न त तिनसँग ठोस योजना छ, न कुशल रणनीति, न कुनै सुनिश्चित अवसर । असफल नेतृत्वलाई सधैँ साधारण लगानीकर्ताले काखी च्यापिरहनुपर्ने ? नेतृत्व परिवर्तनबिना, उही पुरानो नीतिले कसरी नयाँ सफलता ल्याउला ?

आइपिओअघिको र आइपिओपछिको अन्तर

आइपिओअघिको आकर्षक वित्तीय प्रदर्शन आइपिओपछि कति भिन्न हुन्छ ? किन नाफा आइपिओअगाडि उल्लेखनीय देखिन्छ, तर सर्वसाधारणलाई सेयर वितरण भइसकेपछि वा संस्थापकहरूले सेयर बिक्री गरेपछि हराउँछ ? यस्तो कृत्रिम वित्तीय विवरण बनाउने अडिटर, अनुमोदन दिने अन्डरराइटर र नियमन गर्नुपर्ने नियामक निकायहरू किन यति कमजोर र लाचार देखिन्छन् ?

नेपालको पुँजीबजारमा नियामक कमजोरीहरू क्यापिटल फाइटको हतियार बनिरहेका छन् । राज्यले यो देख्दैन कि नियामक निकायहरू नै मिलेमतोमा छन् ?

बजारको भविष्यः सुधार कि दुर्घटना ?

अहिलेसम्म भएका विकृति देखेर पनि चुप लाग्ने, उल्टै नयाँ अनुमति वितरण गरेर समस्या थप्ने सरकार यो बजारलाई कसरी व्यवस्थित गर्ने ? जब बाठाहरू कुल नाफाबाहेकको सम्पत्ति विदेशतिर 'पार्क' गरिरहेका छन्, फस्ने त सोझा र लोभी लगानीकर्ताहरू नै हुन्, होइन र ?

के नेपाली पुँजीबजार एउटा ठूलो दुर्घटनाको प्रतीक्षा गरिरहेको छ ? कि गम्भीर जोखिमको बाबजुद आत्म-सुधार गर्नेछ ?

म पुँजीबजारको प्रगतिको पक्षपाती हुँ र नेपालले अझ सशक्त वित्तीय पूर्वाधार विकास गर्नुपर्छ भन्ने पक्षमा छु । तर, सुधार, नियमन र अनुसन्धानको आवश्यकता पनि उत्तिकै स्पष्ट देखिरहेको छु । यदि ठगीका घटना व्यापक रूपमा दोहोरिरहे तिनका दीर्घकालीन परिणाम विनाशकारी हुन सक्छन् ।

हामीले जनतालाई सचेत गराउनुपर्छ । स्पेकुलेसन (अड्कलबाजी) र म्यानिपुलेसन (कृत्रिम हेरफेर) फरक कुरा हुन् । जब म्यानिपुलेसन शोषणमा रूपान्तरित हुन्छ, तब त्यो अपराध बन्छ र यस्तो अपराधलाई रोक्न धेरै समय लाग्दैन ।

आशा र सकारात्मकताका सितारा

यो देशलाई असली राजनीतिज्ञ मात्र होइन, रतन टाटाजस्ता दूरदर्शी उद्यमीहरुको पनि उत्तिकै खाँचो छ– जसले मुलुकलाई ऊर्जावान् बनाउन सक्छन्, जसले केवल आफ्नो फाइदा मात्र हेर्दैनन्, बरु समग्र देशको आर्थिक भविष्य बदल्ने सामर्थ्य राख्छन् ।

हामीकहाँ नैतिक साहस र दीर्घकालीन भिजन बोकेका, भ्रष्टाचारबाट अछुतो रहने, सस्तो अवसरवादमा नलोभिने उद्यमी छोराछोरी कहाँ छन् ? यस्तो अभावको अँध्यारोमा 'पब्लिक जाने' भन्ने झूटो सपना बेच्नेहरु मौलाउनु स्वाभाविक हो ।

तर, जीवित उदाहरण कहाँ छन् ? आजका दिनमा प्रेरणादायी, निःस्वार्थ, करिस्माइ उद्यमीहरूको नाम गर्वका साथ लिन सक्ने हो भने कोको छन् ? के हामीसँग मनैदेखि श्रद्धा गर्न लायक नेतृत्व छ ? कि केवल 'म अमेरिका जान सक्थेँ, तर नेपालमै बसेँ' भन्ने सतही देशभक्तिहरू मात्र छन् ? हाम्रा विश्वविद्यालयहरूले अब महान् उद्यमी जन्माउन सक्दैनन् ?

प्रेरणा कहाँ छ ? उदाहरण कहाँ छ ? भविष्य सिँच्ने आधार कहाँ छ ? कि बरु यो देश पनि म्यानिपुलेटर, स्पेक्युलेटर र एस्प्लोइटरहरूकै मिलेमतोमा 'पब्लिक uJbg]Úxf]t < *(स्रोतः कारोबारदैनिक)*

बालश्रमिक राख्नेलाई ३० हजार जरिवाना

समाज संवाददाता

हेटौंडा: श्रम तथा रोजगार कार्यालय हेटौंडाले बालबालिकालाई जोखिमपूर्ण काम लगाएको भन्दै ३० हजार रुपैयाँ जरिवाना गराएको छ । हेटौंडा-१० स्थित अटो मोटर ब्याट्री वर्कसपका सञ्चालक अस्लम अन्सारीलाई १४ वर्षीय बालकलाई जोखिमपूर्ण श्रममा लगाएको भन्दै जरिवाना गराएको हो ।

कार्यालयले १७ वर्षीय बालक श्रममा लगाएको भन्दै हेटौंडा-१० स्थित चुरियामाई फर्निचर उद्योगका सञ्चालक अजय शर्मालाई २५ हजार रुपैयाँ जरिवाना गराएको छ। शुक्रबार श्रम तथा रोजगार कार्यालय, हेटौंडा उपमहानगर पालिका र बाल हेल्पलाइन मकवानपुरको प्रतिनिधिले अनुगमन गर्दा बालबालिकालाई जोखिमपूर्ण काममा लगाएको पाइएको थियो । अनुगमन टोलीले बालश्रममा संलग्न ती दुई बालकलाई उद्दार गरी बाल हेल्पलाइन मकवानपुरको संरक्षणमा राखेको थियो । सञ्चालकलाई जरिवाना गराएसँगै बालकलाई आइतबार अभिभावकको जिम्मा लगाइएको छ ।

पौडी खेल्ने क्रममा मृत्यु

समाज संवाददाता

हेटौँडा : सिन्धुली जिल्लाको कमलामाई नगरपालिका-२, कुसुमटारमा पौडी खेल्ने क्रममा डुबेर एक जनाको मृत्यु भएको भएको छ। मृत्यु हुनेमा ५५ वर्षीय कुलप्रसाद गौतम रहेको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौँडाले जानकारी दिएको छ। शनिबार साँझ ५ बजेर १० मिनेटको समयमा गौतम मरिण खोला कुडुले दहमा पौडी खेल्ने क्रममा डुबेर घटनास्थलमा नै मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ ।

शिक्षक आवश्यकता

(प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मितिः २०८१/१२/१०)

यस विद्यालयमा प्राप्त शिक्षा विकास महाशाखा हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको च.नं. ६३४ को अनुमति सिफारिस पत्रबाट शिक्षक पदपुर्ति अनुमति प्राप्त भई मिति २०८१/१२/०५ मा वसेको विद्यालय व्यवस्थापन समितिको बैठकको निर्णयअनुसार यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ (पन्ध्र) दिन भित्र तपशिल बमोजिमको खुल्ला दरखास्त आव्हानको सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

विज्ञापन.नं. : १-२०८१/०८२
विषय : विज्ञान
नियुक्तिको प्रकार : राहत अनुदानकोटा
संख्या : १ (एक) जना ।
तह : माध्यमिक
शैक्षिक योग्यता : विज्ञान मूल विषय लिई स्नातक वा सो सरह उत्तीर्ण
दस्तुर : रु १,५००/-
४. तलब : नेपाल सरकारको नियमानुसार
५. परीक्षा लिखित, मौखिक र अन्तरवार्ता
६. उमेर २१ वर्ष पूरा भई ४० वर्ष ननाघेको
७. निवेदन दिने अन्तिम मिति २०८१/१२/२५ विद्यालय समयभित्र
८. सम्पर्क मिति : २०८१/१२/२६
९. परीक्षा मिति : सम्पर्क मितिमा तोकिनेछ ।
१०. पेश गर्नुपर्ने कागजातहरू :
- शैक्षिक योग्यताको प्रमाणपत्र,
- नेपाली नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि,
- हस्तलिखित निवेदन/बायोडाटा एक प्रति
- स्थायी अध्यापन अनुमतिपत्रको प्रतिलिपि ।

नोटः शिक्षक सेवा आयोगको करार शिक्षक सूचीमा परेकाहरूको हकमा योग्यताक्रमको आधारमा विज्ञापन भएको ७ (सात) दिनसम्म मात्र नियुक्ति गरिनेछ। अन्यथा खुल्ला उम्मेदवारीका लागि शिक्षा नियमावली, २०५९ संशोधनसहितको प्रक्रिया पूरा गरी पदपुर्ति गरिनेछ ।

प्रधानाध्यापक
श्री बालज्योति माध्यमिक विद्यालय
हेटौँडा-५, पिप्ले
०५७-५२०१४५

सामुदायिक रेडियो, रेडियो निकास
९३.४ मेगाहर्ज सुनौं र सुनाऔं

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म
२००६/०१/०१

स्वर्गारोहण
२०८१/१२/०१

स्व. विर्ष बहादुर थापा

हेटौँडा उपमहानगरपालिका ८ नम्बर वडाध्यक्ष आदरणीय रामकृष्ण थापाका पुजनीय बुबा विर्ष बहादुर थापाको निधनको खबरले हामी मर्माहत भएका छौं । स्वर्गीय बुबाप्रति हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दछौं । यस दुखद् घडीमा परिवारजनमा हार्दिक समवेदना ब्यक्त गर्दछौं ।

प्रिन्सीपल
एवम् कमाने एकेडेमी परिवार
हेटौँडा-८

बालजागृतिका विद्यार्थीको आवाज

BALJAGRITI ENGLISH SECONDARY SCHOOL
Hetauda-2

सिद्धार्थ लामिछाने
कक्षा-८

सफल चौधरी
कक्षा-७

Father

✍Aayushi keshari

Dear, father...
You have always loved me without any worth
From the day when I was born
You always know what is in my mind
You are Very loving and kind .

You are my superhero you are so strong
You always help me when things gone wrong
You are my guiding light
You make my word so bright .

I want to fulfill all your dreams
As you fulfill all my needs
You are the best father in this world
I have never seen a person like yours.

class-7

जिल्लास्तरीय व्याडमिन्टन प्रतियोगिता

खुलातर्फ रेवती–सुरेन्द्र र भेट्रान्सतर्फ दीपक र रामप्रकाशलाई उपाधि

उपाधि विजेता तथा उपविजेता खेलाडीहरु ट्रफी ग्रहणपछि सामूहिक तस्वीर खिचाउँदै ।

समाज संवाददाता

हेटौँडा : दोस्रो संस्करणको जिल्लास्तरीय व्याडमिन्टन प्रतियोगिताको उपाधि खुलातर्फ रेवती कार्की र सुरेन्द्र श्रेष्ठको जोडीले जितेको छ । यस्तै भेट्रान्सतर्फ दीपक बुढाथोकी र रामप्रकाश प्रधानको जोडीले जितेको छ ।

आइतबार हेटौँडा-११, थानाभन्त्याङस्थित बहुउद्देश्यीय कभर्ड हलमा सम्पन्न भएको फाइनल खेलमा खुलातर्फ रेवती कार्की र सुरेन्द्र श्रेष्ठको जोडीले नरेन्द्र मोक्तान र विरु गुरुङको जोडीलाई पराजित गर्दै उपाधि जितेको हो । यस्तै भेट्रान्सतर्फ देव घिमिरे र विनोद राईको जोडीलाई दीपक बुढाथोकी र रामप्रकाश प्रधानको जोडीले २-० को सोझो सेटले हराउँदै उपाधी जितेको हो । मकवानपुर जिल्ला व्याडमिन्टन संघका उपाध्यक्ष देव घिमिरेको सभाध्यक्ष तथा हेटौँडा उपमहानगरपालिका वडा नम्बर-१४ का वडाध्यक्ष दीपक खड्काको प्रमुख आतिथ्यमा पुरस्कार वितरण समारोह भएको हो ।

प्रतियोगिता अन्तर्गत खुलातर्फको उपाधि विजेता जोडीले ३५ हजार रुपैयाँसहित शिल्ड, मेडल तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गरेको छ भने भेट्रान्सतर्फको उपाधि विजेता जोडीले २० हजार रुपैयाँसहित शिल्ड, मेडल तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गरेको छ । खुलातर्फको उपविजेता टिमले २० हजार रुपैयाँ र भेट्रान्स तर्फको उपविजेता टिमले १० हजार रुपैयाँ प्राप्त गरेको छ । तृतीय हुने खुलाको टिमले २ हजार ५ सय रुपैयाँ तथा भेट्रान्सले १ हजार ५ सय रुपैयाँ नगद पुरस्कारसहित मेडल र प्रमाणपत्र गरेका छन् ।

खुलातर्फ सर्वोत्कृष्ट खेलाडी घोषित हुँदै अजय बजगाईं र भेट्रान्सतर्फको सर्वोकृष्ट खेलाडी घोषित हुँदै मान बहादुर लामाले समान एक/एक हजार रुपैयाँ नगद पुरस्कार र ट्रफी प्राप्त गरेका छन् । गत वर्षभन्दा यस वर्ष पुरस्कारको रकम बढाइएको छ । हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको मुख्य प्रायोजन तथा नगर खेलकुद विकास समितिको समन्वयमा शुक्रबारबाट सुरु भएर आइतबार सम्पन्न भएको प्रतियोगितामा ६० वटा टिमको सहभागिता रहेको थियो । प्रतियोगितामा खुलातर्फ ४१ टिम र भेट्रान्सतर्फ १९ टिमको सहभागिता रहेको थियो ।

प्रतियोगिताका लागि हेटौँडा-११ नम्बर वडा कार्यालय, मकवानपुर जिल्ला खेलकुद विकास समिति र हेटौँडा-१० स्थित नारायणी कलेज प्रायोजकको रुपमा रहेको थियो । यस्तै, हेटौंडा-५ पिप्लेस्थित रिगल हेटौँडा रिसोर्टले खुल्लातर्फको प्रथम पुरस्कारको सौजन्य गरेको थियो भने भेट्रान्सतर्फको प्रथम पुरस्कार भेट्रान्स खेलाडी धन थापाले प्रायोजन गर्नुभएको थियो । यस्तै, व्याडमिन्टन संघका अध्यक्ष विष्णुप्रसाद घिमिरे (ध्रुव) ले ५१ हजार रुपैयाँको नगद सहयोग गर्नुभएको थियो ।

समापन समारोहमा हेटौँडा-११ की वडाध्यक्ष जुना दहाल, नगर खेलकुद विकास समितिका सदस्य यज्ञ बहादुर राय (विनोद), नागस्वती भेट्रान्स क्लबका अध्यक्ष सोम बहादुर तितुङ लगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

हेटौंडामा महिला फुटबल सुरु

गोल गरेपछि खुसी हुँदै आयोजक वनविज्ञान संकाय हेटौंडाका खेलाडी ।

समाज संवाददाता

हेटौंडा: हेटौंडामा आइतबारबाट दोस्रो संस्करणको ७ ए साइट महिला फुटबल प्रतियोगिता सुरु भएको छ । कृषि तथा वन विज्ञान विश्वविद्यालयअन्तर्गत हेटौंडास्थित वन संकायको आयोजनामा सुरु भएको प्रतियोगिताको उद्घाटन विश्वविद्यालयकी उपकुलपति प्रा. डा. शारदा थपलियाले गर्नुभयो ।

हेटौंडा-५ स्थित पिप्ले-क्याम्पा रंगशालामा सुरु भएको प्रतियोगिताको उद्घाटन खेलमा आयोजक वनविज्ञान संकाय हेटौंडाले शानदार जीत दर्ता गरेको छ । प्राकृतिक श्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस बर्दिवासलाई ५-० गोलको फराकिलो अन्तरले हराउँदै आयोजकले जीत निकालेको हो । पहिलो खेलमा आयोजकको तर्फबाट दोस्रो हाफमा प्रतीज्ञा सुनारले ३ गोल गर्दै ह्याट्रिक पूरा गरिन् । यस्तै निहारिका राई र कृष्टिना ठकुरीले समान एक/एक गरे । प्लेयर अफ द म्याच प्रतिज्ञा घोषित भइन् ।

यस्तै, दोस्रो खेलमा प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन पाखिबास धनकुटाले जित निकालेको छ । प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस टिकापुरलाई २-० गोलले हराउँदै प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन पाखिबास धनकुटाले जित निकालेको हो । पाखिबास धनकुटाबाट पूजा दहालले २ गोल गर्दै प्लेयर अफ द म्याच घोषित भइन् । प्रतियोगिता अन्तर्गत सोमबार ३ वटा खेल हुनेछ । पहिलो खेलमा प्राकृतिक श्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस सिन्धुली र प्राकृतिक श्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस कटहरीको टिमबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ भने दोस्रो खेलमा प्राकृतिक श्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस मदिचौर र प्राकृतिक श्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस पुरनचौरको टिमबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ । यस्तै, तेस्रो खेलमा फ्याकल्टी अफ फरेष्ट्री र प्राकृतिक श्रोत व्यवस्थापन क्याम्पस पाखिबासबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ ।

नकआउट प्रणालीमा सुरु भएको प्रतियोगितामा वनविज्ञान अन्तर्गत रहेको आंगिक र सम्बन्धन प्राप्त ९ वटा कलेजको महिला टिमहरुको सहभागिता रहेको छ । गत वर्ष पहिलो संस्करणको प्रतियोगिता चितवन जिल्लामा सञ्चालन भएको थियो । प्रतियोगिताका लागि हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले सहयोग गरेको छ । प्रतियोगिताको उपाधि विजेता टिमले ५० हजार रुपैयाँ नगदसहित शिल्ड, मेडल तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछ भने उपविजेता टिमले २५ हजार रुपैयाँसहित शिल्ड, मेडल तथा प्रमाणपत्र प्राप्त गर्नेछ ।

यस्तै विधागत उत्कृष्ट खेलाडीहरुका लागि पनि पुरस्कारको व्यवस्था गरिएको छ । प्रतियोगिता सम्पन्न गर्नका लागि करिब ५ लाख रुपैयाँ खर्च हुने आयोजकको अनुमान रहेको छ । विश्व विद्यालय अतिरिक्त क्रियाकलाप निर्देशक केपी थपलियाको सभाध्यक्षमा उद्घाटन भएको हो ।

प्राथमिक तहका शिक्षकले बुझे नियुक्तिपत्र

जमुना थिङ

हेटौंडा: शिक्षक सेवा आयोगले सञ्चालन गरेको प्राथमिक तहको शिक्षक छनोट प्रक्रियाबाट सफल भएका शिक्षकहरुले नियुक्तिपत्र बुझेका छन् । शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाई मकवानपुरले प्राथमिक तहका स्थायी शिक्षकको रुपमा मकवानपुर जिल्लामा सिफारिस भएका शिक्षकलाई आइतबार हेटौंडामा नियुक्तिपत्र प्रदान गरेको हो ।

शिक्षा तथा मानव स्रोत विकास केन्द्र, शिक्षक व्यवस्थापन समन्वय शाखा, भक्तपुरको सिफारिसअनुसार मकवानपुर जिल्लाका शिक्षकहरुलाई नियुक्तिपत्र दिइएको छ । मकवानपुरका प्रमुख जिल्ला अधिकारी स्किम श्रेष्ठले स्थायी शिक्षकमा नियुक्त भएकाहरुलाई नियुक्तिपत्र वितरण गर्नुभएको छ ।

नियुक्तिपत्र लिनका लागि पर्सा, दार्जुला, पाँचथर, रोल्पा, कालिकोट, बाजुरा, सिराहा, बारा, चितवन, मकवानपुरलगायत जिल्लामा बसोबास गरेर मकवानपुर जिल्लामा प्राथमिक तहका शिक्षकको रुपमा सिफारिस भएका शिक्षकहरुको उपस्थिति थियो । २ सय ७ जना प्राथमिक तहका स्थायी शिक्षकलाई नियुक्तिपत्र प्रदान गरिएको छ ।

काखमा सन्तान च्यापेर नियुक्तिपत्र लिनुको मज्जा बेग्लै: सुजिता

आइतबार नियुक्तिपत्र लिनेमध्ये एक हुनुहुन्छ- सुजिता अधिकारी । हेटौंडा-१७, निबासी २५ वर्षीया अधिकारी काखमा छोरा च्यापेर नियुक्तिपत्र लिन आउनुभएको हो । नियुक्तिपत्र लिएपश्चात उहाँकी अन्य शिक्षक खुसी साट्न र तस्वीर खिच्न व्यस्त हुँदा उहाँ भने नियुक्तिपत्रका साथ काखमा छोरालाई च्यापेर सुताउँदै हुनुहुन्थो ।

शिक्षण पेसा त्यसमाथि स्थायी शिक्षक भएपछि खुसीसँगै उहाँलाई समस्या पनि छ । छोरालाई काखमै च्यापेर अब बकैया गाउँपालिकामा अध्यापन गराउन जानुपर्ने बाध्यता उहाँलाई छ । अधिकारी भन्नुहुन्छ- 'कक्षा-११ मा शिक्षाशास्त्र विषय पढ्दापढ्दै लोटस एकेडेमीबाट शिक्षण पेसा सुरु गरियो ।' १७ वर्षकै उमेरदेखि शिक्षण पेसामा लाग्नुभएकी अधिकारीको संघर्ष समाजको लागि प्रेरणादायी छ ।

हाम्रो समाजमा अहिले पनि छोरीलाई हेर्ने दृष्टिकोण फेरिएको छैन । तर, उहाँले विवाहित भएर एक सन्तानका आमा हुँदा पनि संघर्ष गर्न छोड्नु भएको छैन । सुजिताको श्रीमान पनि शिक्षक हुनुहुन्छ । घरको कामधन्दा गर्नुपर्ने दायित्व पनि उहाँलाई छ । 'श्रीमान बुझ्ने हुनुहुन्छ । उहाँकै प्रेरणाबाट मैले यो सफलता प्राप्त गर्न सकेको हुँ', अधिकारी भन्नुहुन्छ- 'बिहान ६ बजेदेखि राति ९ बजेसम्म भ्याई नभ्याई हुन्थ्यो ।'

दिनभर हेटौंडा-१७ स्थित बालबोध माध्यमिक विद्यालयमा निजी स्रोतको शिक्षकका रुपमा कार्यरत अधिकारीले बेलुका ६ बजेदेखि ९ बजेसम्म खाना बनाउँदै अनलाइन कक्षा लिनुहुन्थ्यो । बाध्यतासँगै चुनौतिका बिच उहाँले दोस्रो पटकको प्रयासमा प्राथमिक तहको तृतीय श्रेणीमा नाम निकाल्न सफल हुनुभएको हो । उहाँ भन्नुहुन्छ- 'मिहिनेत गरेर पढेपछि सफलता पाइने रहेछ ।' २०७८ सालमा पहिलो प्रयास असफल भए पनि दोस्रो प्रयासको सफलताले बुहारीले पनि केही गर्न सक्छ र उच्च शिक्षा लिएर आत्मनिर्भर बन्न सक्छ भनेर यो समाजलाई सावित गराउन सकेको भन्दै उहाँले खुसी व्यक्त गर्नुभएको ।

२० वर्षकै उमेरमा नाम निकाल्न सफल सन्ध्या

२० वर्षको उमेरमै प्राथमिक तहको तृतीय श्रेणी स्थायी शिक्षकमा नाम निकाल्न सफल सन्ध्याकुमारी मुखियाको संघर्ष पनि कम छैन । शिक्षाशास्त्र संकायमा स्नातक तह दोस्रो वर्षमा अध्ययनरत मुखिया मधेसी समुदायबाट प्रतिनिधित्व गर्दै सानै उमेरमा सरकारी जागिरे हुन सफल हुनुभएको छ ।

प्राय: मधेसी समुदायमा छोरीलाई पढाउनु हुँदैन भन्ने छ । त्यस धारणालाई गलत सावित गर्दै सन्ध्याले छोरीलाई पनि पढाए सरकारी जागिरे भएर आत्मनिर्भर बन्न सक्छ भन्ने कुरा सावित गर्नुभएको छ । उहाँ भन्नुहुन्छ- '२०८० सालमा शिक्षण अध्यापन अनुमतिपत्र (लाइसेन्स) प्राप्त गर्न सफल भइयो । त्यसलगत्तै वीरगञ्ज पाठशालामा अध्यापन गराउँदै आएको थिएँ । अहिले मकवानपुरमा जागिर खाने मौका जुरेको छ ।' ठाकुरराम बहुमुखी क्याम्पसमा पढ्दै गर्नुभएकी सन्ध्याले जागिरसँगै पढाइलाई निरन्तरता दिनुपर्ने बाध्यता आएको बताउनुभयो ।

पर्साको विन्ध्यबासिनी गाउँपालिका-२ देखि मकवानपुरको विकट कैलाश गाउँपालिकामा पुगेर जागिर खानुपर्ने अवस्था आएको उहाँले जानकारी दिनुभयो । जागिरसँगै मकवानपुरको हावापानी महसुस गर्ने र ग्रामीण क्षेत्रको शिक्षाको विकासमा केही योगदान गर्ने सुनौलो अवसर भएको उहाँको भनाइ छ ।

चट्याङ लागेर गभर्वती घाइते

समाज संवाददाता

हेटौँडा : मकवानपुरको कैलाश गाउँपालिका-१०, नामटार बागुनेमा चट्याङ लागेर एक जना महिला घाइते भएकी छिन् । घाइते हुनेमा २१ वर्षीया सुनमाया वाईबा रहेको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौँडाले जानकारी दिएको छ ।

शनिबार दिउँसो ४ बजेको समयमा वाईबा घरको पेटीमा सफा गर्ने क्रममा चट्याङ लागेर घाइते भएकी हुन् । घाइते वाइबालाई उपचारका लागि हेटौँडा अस्पताल ल्याइएको छ । वाईबा गभर्वती छिन् । सामान्य उपचार पश्चात वाइबालाई थप उपचारका लागि राती १० बजेर ३० मिनेटको समयमा चितवन स्थित पुरानो मेडिकल कलेज रिफर गरिएको प्रहरीले जानकारी दिएको छ ।

डुबेर बालिकाको मृत्यु

समाज संवाददाता

हेटौँडा : धादिङ जिल्लाको निलकण्ठ नगरपालिका-४, पौवामा पानीमा डुबेर एक बालिकाको मृत्यु भएको छ । मृत्यु हुनेमा ५ वर्षीया संजिवनी परियार रहेको बागमती प्रदेश प्रहरी कार्यालय हेटौँडाले जानकारी दिएको छ ।

शनिबार दिउँसो ४ बजेर १५ मिनेटको समयमा संजिवनी आफ्नै घरमा रहेको पानीको ड्रममा डुबेर घाइते अवस्थाममा फेला परेकी थिइन् । संजिवनीलाई उपचारका लागि जिल्ला अस्पताल धादिङबेशी लगिएकोमा दिउँसो ४ बजेर ५० मिनेटको समयमा डाक्टरले मृत घोषण गरेको प्रहरीले जानकारी दिएको छ ।

के तपाईं आफ्नो व्यवसायको विज्ञापन गरेर व्यावसायिक प्रवर्द्धन गर्न चाहनुहुन्छ ? यदि त्यसो हो भने सम्पर्क गर्नुहोस् ०५७-५२६८३०

हार्दिक बधाई

मकवानपुर ग्याँस न्यवसायी संघका पूर्वअध्यक्ष **दिलिशगोविन्द जोशी** शनिबार हेटौँडामा सम्पन्न होटल एसोसिएसन मकवानपुरको अध्यक्ष पदमा दोस्रो कार्यकालका लागि सर्वसम्मत निर्वाचित हुनुभएकोमा हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दै उहाँ नेतृत्वको कार्यसमितिलाई सफल कार्यकालको शुभकामना ब्यक्त गर्दछौं ।

विनोदमान श्रेष्ठ, अध्यक्ष
एवम् बागमती प्रदेश समिति परिवार
ग्याँस विक्रेता महासंघ

नवीन लामा, अध्यक्ष
एवम् मकवानपुर ग्याँस व्यवसायी संघ परिवार
हेटौँडा, मकवानपुर

हेटौँडा रिफरेन्स ल्याबरोटरी

ELISA, CLIA तथा फुल्लि अटोमेटेड मेसिनद्वारा रगतको स्पेसल जाँचहरु गरिन्छ ।

Papcytology
-थाईराईड
-क्यान्सर
-रक्तअल्पता
-वाथरोग
-बाँझोपन
-भाइरस सम्बन्धी सम्पूर्ण परीक्षण गरिन्छ ।

साथै रगत, दिसा, पिसाब, पिप कल्चर समेत गरिन्छ ।

(HRL)

खुल्ने समय: विहान ७:०० बजेदेखि बेलुका ७:०० बजेसम्म

सञ्चालनको छोटो अवधिमै हाम्रो सेवालाई विश्वास गर्दै सेवा गर्ने अवसर दिनुहुने सम्पूर्ण सेवाग्राहीप्रति आभारसहित अब प्रत्येक महिनाको दोस्रो शनिबार सुगर जाँच निशुल्क र चौथो शनिबार थाइराइड जाँचमा ५० प्रतिशत छुट हुने सहर्ष जानकारी गराउँदछौं ।

थप जानकारीको लागि HRL

हेटौँडा रिफरेन्स ल्याबरोटरी

हेटौँडा-१, भिन्तुनापथ सम्पर्क फोन नं.: ०५७-५२०४५७

समृद्धि प्रकाशन प्रा.लि. द्वारा प्रकाशित, ठेगाना: हेटौँडा-४, अजरअमररोड, ०५७-५२६८३०, Email:sambridhasamaj@gmail.com, website:www.samriddhasamaj.com, प्रबन्ध निर्देशक: रोजिना श्रेष्ठ, सम्पादक: सुरेश श्रेष्ठ